

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 07.02.1996
KOM(96)36 endelig udg COD 411

KOMMISSIONENS UDTALELSE

i henhold til EF-traktatens artikel 189B, stk. 2, litra d),
om Europa-Parlamentets ændringer
til Rådets fælles holdning vedrørende

forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om forbrugerbeskyttelse
i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg

OM ÆNDRING AF KOMMISSIONENS
FORSLAG

i henhold til EF-traktatens artikel 189A, stk. 2

I. Sagens baggrund (fælles beslutningsprocedure)

- Den 7. april 1992 fremlagde Kommissionen et forslag til direktiv og vedtog en henstilling vedrørende forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg (KOM (92) 11 af 20.05.92 - SYN 411). EFT C 156 af 23.06.92.
- Forslaget blev fremsendt til Rådet den 09.06.92 og af Rådet til Parlamentet den 17.06.92.
- Udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg: 24.11.92.
- Parlamentets udtalelse ved førstebehandlingen - 26.05.93. Der blev vedtaget 35 ændringsforslag. Kommissionen godkendte 30 heraf og inkorporerede dem i sit ændrede forslag.
- Ændret forslag: KOM (93) 396 af 7.10.93. EFT C 308 af 15.11.93.
- Fastlæggelse af den fælles holdning: 29.06.95. EFT C 288 af 30.10.95.
- Kommissionens udtalelse om den fælles holdning: 7.7.95 (Dok. SEC (95) 1158 COD 411)
- Parlamentets afstemning efter andenbehandlingen: 13.12.95
Der blev vedtaget 31 ændringer.

II. Forslagets formål

Med den ny teknologi (fjernsyn, fax, minitel) er det traditionelle "salg pr. postordre" blevet til "fjernsalg". Direktivet skaber en juridisk ramme for alle de pågældende salgsteknikker.

Forslaget vedrører et rammedirektiv, som både omfatter varer, tjenesteydelser og samtlige fjernkommunikationsteknikker. Det ledsages af en henstilling (jf. 92/295/EØF), hvori fagfolk anmodes om at supplere direktivets minimumsbestemmelser med kutymeregler.

III. Kommissionens udtalelse om Europa-Parlamentets ændringsforslag

Ændringsforslag, som Kommissionen godkender

Kommissionen kan godkende 21 af de 31 ændringsforslag, Parlamentet har vedtaget. Nummereringen svarer til den, der er benyttet i Parlamentets endelige dokument (PE 165 649). De ikke-omtalte ændringer (6-7-17-18 ...) er dem, Parlamentet ikke har godkendt.

Ændringsforslag 1 (12. betragtning)

Ændringsforslaget vedrører tre forskellige spørgsmål:

- Forbrugerne bør kunne benytte fortrydelsesretten uden udgifter til følge. Denne del af betragtningen svarer til Parlamentets ændringsforslag 15. Kommissionen foreslår derfor, at man medtager den første del af det pågældende ændringsforslag.
- Forbrugerens normale rettigheder ved modtagelse af mangelfulde varer. Denne del af betragtningen svarer til ændringsforslag 21. Kommissionen medtager ikke ændringsforslag 21 (jf. nedenstående begrundelse) og derfor heller ikke denne del af betragtningen.
- Metode til beregning af frister. Det formålstjenlige i en sådan harmonisering bør drøftes nærmere. Kommissionen medtager derfor ikke den tredje del af ændringsforslaget.

Ændringsforslag 3 (ny betragtning)

Betragtningen er en introduktion til ændringsforslag 35.

Ændringsforslag 4 (ny betragtning)

Betragtningen er en introduktion til ændringsforslag 36.

Ændringsforslag 5 (artikel 2, nr. 1)

Ændringsforslaget indeholder en vigtig præcisering af direktivets anvendelsesområde: direktivets bestemmelser finder anvendelse på aftalen som helhed og ikke på flere på hinanden følgende operationer.

Kommissionen medtager ændringsforslaget, men med en lidt anden formulering, som i det ændrede forslag.

Supplerende bemærkning til denne artikel: definitionen af leverandør er forskellig i den engelske og den franske tekst (henvisning til erhverv).

Ændringsforslag 8 (artikel 3, stk. 1, 4. led)

Ændringsforslaget fjerner undtagelsen i henhold til den fælles holdning. Dermed finder direktivet på ny anvendelse på aftaler om fast ejendom.

Ændringsforslag 9 (artikel 3, stk. 2)

Parlamentet har ændret indledningen til artikel 3, stk. 2, (artikel 4 og artikel 7, stk. 2). Tanken med det pågældende ændringsforslag er, at oplysningerne i henhold til artikel 4 også bør gives til forbrugeren i forbindelse med tjenesteydelser på turistområdet. Kommissionen tilslutter sig denne tanke.

Der er derfor indført en ny artikel 3, stk. 3, svarende til tjenesteydelser på turistområdet. For at det skal fremgå tydeligt, at der ikke findes en betækningsfrist på dette område, er artikel 4, stk. 1, litra f), også ændret.

Men artiklen er også udformet med henblik på den anden undtagelse i det pågældende stykke, dvs. hyppige og regelmæssige vareudbringningsrunder. Kommissionen mener ikke, det er muligt at stille de i artikel 4 omhandlede krav om oplysninger i forbindelse med denne meget specielle distributionsform.

Med hensyn til vareudbringningsrunder foreslås det at forenkle ordlyden i den fælles holdning og at gå tilbage til nøjagtig den formulering, der er anvendt i direktivet om aftaler, der indgås uden for forretningsstedet.

Ændringsforslag 12 (artikel 4, stk. 1, litra i))

Ændringsforslaget vedrører oplysninger til forbrugeren i forbindelse med langvarige aftaler. Kommissionen medtager ændringsforslaget, men med den ordlyd, som allerede optræder i den fælles holdnings artikel 5.

Ændringsforslag 13 (artikel 5, stk. 1)

Forbrugeren skal modtage de forskellige oplysninger, som er nødvendige for opfyldelse af aftalen, "skriftligt". Drøftelser angående dette spørgsmål har vist, at udtrykket "skriftligt" ikke altid tolkes på samme måde: hvis oplysninger fremsendes pr. elektronisk post og dermed lagres i hukommelsen på forbrugers computer, drejer det sig da om "skriftlige" oplysninger? Hvis de pågældende oplysninger derimod optræder på computerskærmen, men ikke lagres i hukommelsen (det er tilfældet i forbindelse med det franske minitel-system), råder forbrugeren ikke over de pågældende oplysninger på et medium af varig karakter.

For at fjerne enhver tvivl med hensyn til udtrykket "skriftligt" foreslår Kommissionen at indsætte udtrykket "medium af varig karakter" midt i stk. 1 og ikke til slut.

Ændringsforslag 15, 16, 41 og 42 (artikel 6, stk. 1, artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 2)

I henhold til disse forskellige ændringsforslag har forbrugeren en frist på 7 hverdage til at fortryde aftalen, der kan ikke opkræves yderligere beløb, og eventuelle forskud skal tilbagebetales inden 30 dage.

Ændringsforslag 37 (artikel 6, stk. 3, 2. led)

Ændringsforslaget er en omformulering af teksten i den fælles holdning.

Ændringsforslag 24 (artikel 7, stk. 3)

Ændringsforslaget vedrører forudgående tilladelse fra forbrugeren, inden der leveres en erstatningsvare. Begrebet erstatningsvare (fremsendelse af en vare, som adskiller sig lidt fra den bestilte) er et kontroversielt emne.

Ændringsforslag 29 (artikel 10, stk. 2)

Ændringsforslaget forenkler teksten i den fælles holdning, idet henvisningen til "individuel kommunikation" fjernes. Begrebet er for vagt til at kunne anvendes hensigtsmæssigt. Er meddelelser, som fremsendes i millioner af eksemplarer, eller vilkårlige telefonopkald eksempler på individuel kommunikation?

Ændringsforslag 30 (artikel 11, stk. 2) og 31 (artikel 11, stk. 3, litra a))

Ændringsforslagene gør bestemmelserne i de to artikler bindende: forbrugerorganisationer kan efter national ret indbringe en sag for domstolene og bestemmelser om bevisbyrden.

Ændringsforslag 32 (artikel 13)

Ændringsforslaget forenkler bestemmelsen i den fælles holdning ved at fjerne en lang liste, som kun kan skabe praktiske problemer i forbindelse med anvendelsen heraf. Det er mere hensigtsmæssigt at begrænse sig til de generelle principper.

Ændringsforslag 33 (artikel 15, stk. 1)

Ændringsforslaget indebærer, at fristen for gennemførelse nedsættes til 2 år. Kommissionens forslag blev offentliggjort i 1992, og derfor vil der være gået 6 år (medio 1998) mellem forslagets offentliggørelse og gennemførelsen heraf.

Ændringsforslag 35 (artikel 15a)

Tanken med ændringsforslaget er at sørge for information om de kutymeregler, der findes i forbindelse med aftaler om fjernsalg. Ændringsforslaget blev allerede fremsat i forbindelse med førstebehandlingen og medtaget af Kommissionen i det ændrede forslag. Ændringsforslaget blev ikke godkendt af Rådet, bl.a. på grund af formuleringen. Kommissionen medtager ændringsforslaget, men med en anden formulering for at tydeliggøre rollernes fordeling i forbindelse med formidlingen af informationer.

Ændringsforslag 36 (artikel 15b)

Ændringsforslaget tager sigte på at indføre en ordning for erhvervsorganisationers bilæggelse af tvister uden domstolenes mellemkomst. Kommissionen medtager ændringsforslaget, men omformulerer det (Det kan ikke bestemmes, at "medlemsstaterne udarbejder på grundlag af selvregulering").

Ændringsforslag, som Kommissionen forkaster

- Ændringsforslag 2 (16. betragtning)

I henhold til ændringsforslaget er kutymeregler af meget stor betydning for forbrugerne. Denne bombastiske formulering forbedrer ikke betragtningen, som tjener til at præcisere forbindelsen mellem direktivet og henstillingen.

- Ændringsforslag 10 (artikel 4, stk. 1, litra a)

I henhold til ændringsforslaget føjes leverandørens adresse til listen over de informationer, som forbrugeren skal have, inden aftalen indgås. Det afslog Kommissionen allerede i forbindelse med førstebehandlingen. I forbindelse med visse teknologier er det vanskeligt at opfylde dette krav, og i øvrigt er det ikke nødvendigt for forbrugerne. Har forbrugeren brug for at kende leverandørens nøjagtige adresse, når bestillingen afgives ved brug af en computer (minitel)?

- Ændringsforslag 11 (artikel 4, stk. 2)

Ændringsforslaget tager sigte på at præcisere, at umyndige skal beskyttes. Bestemmelsen optræder i den belgiske lovgivning og blev foreslået af Parlamentet i forbindelse med førstebehandlingen. Kommissionen medtog ændringsforslaget i det ændrede forslag. I forbindelse med Rådets arbejde har det dog vist sig, at bestemmelsen vedrører et vigtigt aspekt i staternes civilret: kontraktabilitet. Kommissionen mener, at dette spørgsmål bør overlades til de enkelte stater, i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

- Ændringsforslag 14 (artikel 5, stk. 1, 2. led)

Artikel 5, stk. 1, 2. led, tager sigte på at informere forbrugeren om adressen på leverandørens forretningssted, hvortil forbrugeren kan indgive eventuelle klager. Det er en information, leverandøren skal give forbrugeren. I ændringsforslaget hedder det kun, at forretningsstedet skal være "det mest relevante". Formuleringen forbedrer ikke artiklen, og den fælles holdnings tekst er tydeligere.

- Ændringsforslag 19 (artikel 6, stk. 3, 4. led)
I henhold til artiklen er der ingen fortrydelsesret i forbindelse med lyd- og billedoptagelser, disks og edb-programmeller. Ændringsforslaget går ud på at tilføje CD-ROM og CD-I til denne række. Ændringsforslaget kan ikke godkendes af mindst to grunde:
 - CD-I og CD-ROM er CD-plader og omfattes derfor af artiklens artsdefinition
 - Hvis der opfindes CD-J eller CD-K i nær fremtid, falder de ikke ind under den pågældende undtagelsesbestemmelse.

- Ændringsforslag 20 (artikel 6, stk. 3, 5. led)
I henhold til ændringsforslaget er der ingen fortrydelsesret i forbindelse med bøger, der er taget ud af den oprindelige emballage. Det viser sig, at forskellige ordninger for salg af bøger (klubber) allerede giver forbrugeren mulighed for at gennemse værkerne. Hvis ændringsforslaget blev godkendt, ville det derfor være et skridt tilbage i forhold til gældende forretningspraksis.

- Ændringsforslag 21 (artikel 6a (ny))
Ændringsforslaget tager sigte på at forklare, at fortrydelsesretten finder anvendelse uanset forbrugerens lovmæssige rettigheder, hvis varen er mangelfuld eller beskadiget. Ændringsforslaget blev vedtaget af Parlamentet i forbindelse med førstebehandlingen og medtaget af Kommissionen i det ændrede forslag. Kommissionen foreslår dog ikke at medtage det. Rådets arbejde har faktisk vist, at spørgsmålet ikke vedrører aftaler om fjernsalg specifikt, men derimod de almindelige regler om garanti og/eller service. Rådet undersøger spørgsmålet i forbindelse med opfølgningen af grønbogen om garanti. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt at behandle spørgsmålet på dette stadium.

- Ændringsforslag 25 (artikel 7a (ny))
I henhold til ændringsforslaget er medlemsstaterne bundet af bestemmelserne i direktiv 89/552/EØF (tv-spredning). Denne oplysning er uden betydning, for medlemsstaterne er nødvendigvis bundet af ethvert andet direktiv.

- Ændringsforslag 40 (artikel 10, stk. 1)
Ændringsforslaget vedrører telefonopkald. Det hedder, at sælgeren skal angive sin identitet og sit formål ved begyndelsen af opkaldet.

Med vedtagelsen af ændringsforslaget har Parlamentet tydeligt vist, at det er for en opt-out ordning (opførelse på en liste over personer, der frabeder sig uopfordrede henvendelser) i forbindelse med telefonering.

Kommissionen mener, det er unødvendigt at føje ændringsforslaget til den fælles holdning:

- I artikel 4, stk. 2, hedder det allerede:
"De i stk. 1 nævnte oplysninger, hvis kommercielle sigte skal fremgå utvetydigt, skal gives på en klar og forståelig måde under anvendelse af midler, der er tilpasset den anvendte fjernkommunikationsteknik".....

Det betyder, at opkalderen skal angive sin identitet (artikel 4, stk. 1, litra a)) og formålet med opkaldet (artikel 4, stk. 2).

- I henhold til artikel 10, stk. 2, hedder det, at telefon kun kan anvendes, hvis forbrugeren ikke klart modsætter sig det.

- Ændringsforslagets formulering (anvendelse af udtrykket "forudgående samtykke") kan kun vanskeliggøre forståelsen af direktivets øvrige bestemmelser.

- Ændringsforslag 34 (artikel 15, stk. 4)

I henhold til ændringsforslaget udfærdiger Kommissionen en rapport 4 år efter datoen for gennemførelsen. Kommissionen er af den opfattelse, at den pågældende frist er for kort, og at det er bedre at holde sig til den mere almindelige frist på 5 år.

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg

(FORELAGT AF KOMMISSIONEN I HENHOLD TIL ARTIKEL 189A,
STK. 2, I EF-TRAKTATEN)

Rådets fælles holdning

12. betragtning

12. forbrugeren har ikke mulighed for at se varen eller få kendskab til detaljerne i tjenesteydelsen, før aftalen indgås; der bør derfor, hvor det er hensigtsmæssigt, fastsættes en fortrydelsesret; det er medlemsstaterne, der skal fastsætte de øvrige nærmere regler og betingelser for udøvelse af fortrydelsesretten;

Kommissionens andet ændrede forslag

12. betragtning

12. forbrugeren har i praksis ikke mulighed for at se varen eller få kendskab til detaljerne i tjenesteydelsen, før aftalen indgås; forbrugeren bør derfor have mulighed for at hæve aftalen efter modtagelsen af varen eller tjenesteydelsen; for at denne ret ikke skal forblive rent formel, må forbrugers udgifter i denne forbindelse begrænses til tilbageleveringsudgifterne;

Betragtning 16 a) (ny)

16 a). af hensyn til den bedst mulige forbrugerbeskyttelse er det vigtigt, at forbrugerne bliver fyldestgørende orienteret om dette direktivs bestemmelser og om tilstedeværelsen og indholdet af kutymereglerne på dette område;

Betragtning 17a (ny)

17 a). af hensyn til forbrugerbeskyttelsen er det vigtigt at opbygge et effektivt system for behandling af klager på tværs af grænserne;

Artikel 2, nr. 1

1) "aftale vedrørende fjernsalg": enhver aftale mellem en leverandør og en forbruger vedrørende varer eller tjenesteydelser, der er indgået som led i et handels- og tjenesteydelsessystem tilrettelagt af leverandøren, som for denne aftale udelukkende anvender en eller flere former for fjernkommunikation frem til og inklusive selve indgåelsen af aftalen;

Artikel 3, stk. 1, 4. led

- der indgås med henblik på opførelse og salg af fast ejendom, samt aftaler om andre rettigheder i forbindelse med fast ejendom bortset fra udlejning

Artikel 2, nr. 1

1) "aftale vedrørende fjernsalg": enhver aftale mellem en leverandør og en forbruger vedrørende varer eller tjenesteydelser, der er indgået som led i et handels- og tjenesteydelsessystem tilrettelagt af leverandøren, som for denne aftale udelukkende anvender en eller flere former for fjernkommunikation frem til og inklusive selve indgåelsen af aftalen. Når opfyldelsen af en aftale medfører flere på hinanden følgende tjenesteydelser eller andre operationer, der udføres enkeltvis, gælder bestemmelserne i dette direktiv kun for aftalen som helhed, når denne er blevet indgået som en fjernsalgsaftale.

Artikel 3, stk. 1, 4. led

Udgår

Artikel 3, stk. 2.

2. Artikel 4, 5 og 6 samt artikel 7, stk. 1 og 2, finder ikke anvendelse på:

- aftaler om levering af fødevarer, drikkevarer eller andre dagligvarer til husholdningen, der udbringes til en forbruger på dennes bopæl eller arbejdsplads af handlende som led i hyppige og regelmæssige vareudbringningsrunder

- aftaler om levering af tjenesteydelser i form af logi og transport samt restaurantbesøg og fritidsaktiviteter, når leverandøren ved aftalens indgåelse påtager sig at levere sådanne ydelser på en forud fastlagt dato eller i et nærmere bestemt tidsrum.

Artikel 3, stk. 2 og 3.

2. Artikel 4, 5 og 6 samt artikel 7, stk. 1, finder ikke anvendelse på:

- aftaler om levering af fødevarer, drikkevarer eller andre dagligvarer til husholdningen, der udbringes af handlende som led i hyppige og regelmæssige vareudbringningsrunder

3. Artikel 5 og 6 samt artikel 7, stk. 1, finder ikke anvendelse på:

- aftaler om levering af tjenesteydelser i form af logi og transport samt restaurantbesøg og fritidsaktiviteter, når leverandøren ved aftalens indgåelse påtager sig at levere sådanne ydelser på en forud fastlagt dato eller i et nærmere bestemt tidsrum.

Artikel 4, stk. 1.

1. I god tid inden indgåelsen af enhver aftale om fjernsalg skal forbrugeren have følgende oplysninger:

- a) leverandørens identitet
- b) varens eller tjenesteydelsens vigtigste egenskaber
- c) varens eller tjenesteydelsens pris inkl. alle afgifter
- d) eventuelle leveringsomkostninger
- e) betalings- eller leveringsbetingelser eller betingelserne for opfyldelse af aftalen
- f) eventuel fortrydelsesret, undtagen i de i artikel 6, stk. 3, nævnte tilfælde
- g) omkostningerne ved anvendelse af fjernkommunikationsteknikken, når de beregnes efter anden tarif end grundtariffen
- h) det tidsrum, i hvilket tilbuddet eller prisen er gyldig.

Artikel 5, stk. 1, 1. afsnit

1. I god tid under aftalen opfyldelse og senest ved leveringen, når der er tale om varer, skal forbrugeren modtage skriftlig bekræftelse af de i artikel 4, stk. 1, litra a)-f), nævnte oplysninger, medmindre de allerede er givet forbrugeren forud for aftalens indgåelse skriftligt eller på et andet medium af varig karakter, som er til hans rådighed.

Artikel 4, stk. 1.

1. I god tid inden indgåelsen af enhver aftale om fjernsalg skal forbrugeren have følgende oplysninger:

- a) leverandørens identitet
- b) varens eller tjenesteydelsens vigtigste egenskaber
- c) varens eller tjenesteydelsens pris inkl. alle afgifter
- d) eventuelle leveringsomkostninger
- e) betalings- eller leveringsbetingelser eller betingelserne for opfyldelse af aftalen
- f) eventuel fortrydelsesret, undtagen i de i artikel 3, stk. 3, samt artikel 6, stk. 3, nævnte tilfælde
- g) omkostningerne ved anvendelse af fjernkommunikationsteknikken, når de beregnes efter anden tarif end grundtariffen
- h) det tidsrum, i hvilket tilbuddet eller prisen er gyldig
- i) betingelserne for opsigelse af aftalen, når dennes gyldighedsperiode er af ubestemt eller over et års varighed.

Artikel 5, stk. 1, 1. afsnit

1. I god tid under aftalen opfyldelse og senest ved leveringen, når der er tale om varer, skal forbrugeren modtage bekræftelse af de i artikel 4, stk. 1, litra a)-f), nævnte oplysninger skriftligt eller på et andet medium af varig karakter, som er til hans rådighed, medmindre de allerede er givet forbrugeren forud for aftalens indgåelse skriftligt eller på et andet medium af varig karakter.

Artikel 6, stk. 1, 1. afsnit

1. Ved enhver aftale om fjernsalg har forbrugeren en frist på mindst syv dage til at fortryde aftalen, uden at der kan kræves bod, og uden angivelse af en årsag.

Artikel 6, stk. 1, sidste afsnit

Hvis de i artikel 5 nævnte oplysninger forelægges inden for denne tre måneders frist, har forbrugeren fra dette tidspunkt den frist på mindst syv dage, der er nævnt i første afsnit.

Artikel 6, stk. 2

2. Hvis forbrugeren gør fortrydelsesretten gældende, skal leverandøren tilbagebetale de beløb, som forbrugeren har indbetalt. Tilbagebetalingen skal ske snarest muligt.

Artikel 6, stk. 3, 2. led

- om varer eller tjenesteydelser, hvis pris er afhængig af svingninger på kapitalmarkedet, som leverandøren ikke har indflydelse på

Artikel 6, stk. 1, 1. afsnit

1. Ved enhver aftale om fjernsalg har forbrugeren en frist på mindst syv hverdage til at fortryde aftalen, uden at der kan kræves bod, og uden angivelse af en årsag. De eneste udgifter, forbrugeren i så fald skal afholde, er de direkte tilbageleveringsudgifter.

Artikel 6, stk. 1, sidste afsnit

Hvis de i artikel 5 nævnte oplysninger forelægges inden for denne tre måneders frist, har forbrugeren fra dette tidspunkt den frist på mindst syv hverdage, der er nævnt i første afsnit.

Artikel 6, stk. 2

2. Hvis forbrugeren gør fortrydelsesretten gældende, skal leverandøren vederlagsfrit tilbagebetale de beløb, som forbrugeren har indbetalt, med undtagelse af eventuelle direkte tilbageleveringsudgifter. Tilbagebetalingen skal ske snarest muligt og senest inden 30 dage.

Artikel 6, stk. 3, 2. led

- om transaktioner i forbindelse med værdipapirer og andre varer eller tjenesteydelser, hvis pris påvirkes af svingninger på kapitalmarkedet og/eller kursudsving og/eller deraf afledte værdier, som leverandøren ikke har indflydelse på

Artikel 7, stk. 2

2. Misligholder leverandøren aftalen, fordi den bestilte vare eller tjenesteydelse er indisponibel, skal forbrugeren underrettes herom, og han skal kunne få eventuelt indbetalte beløb tilbagebetalt snarest muligt.

Artikel 7, stk. 3

3. Medlemsstaterne kan dog fastsætte, at leverandøren kan levere forbrugeren en vare eller tjenesteydelse af samme kvalitet og til samme pris, hvis der er fastsat mulighed herfor forud for aftalens indgåelse, ved aftalens indgåelse eller ved underretningen om, at levering ikke kan ske. Udgifter til tilbagelevering i forbindelse med anvendelse af fortrydelsesretten afholdes i et sådant tilfælde af leverandøren, og forbrugeren skal underrettes herom. I sådanne tilfælde kan levering af en vare eller tjenesteydelse ikke sidestilles med levering uden forudgående anmodning som omhandlet i artikel 9.

Artikel 10, stk. 2

2. Medlemsstaterne sørger for, at andre fjernkommunikationsteknikker end de i stk. 1 nævnte, og som tillader individuel kommunikation, kun kan anvendes, hvis forbrugeren ikke klart modsætter sig det.

Artikel 7, stk. 2

2. Misligholder leverandøren aftalen, fordi den bestilte vare eller tjenesteydelse er indisponibel, skal forbrugeren underrettes herom, og han skal kunne få eventuelt indbetalte beløb tilbagebetalt snarest muligt og senest inden 30 dage.

Artikel 7, stk. 3

3. Det kan dog fastsættes, at leverandøren efter forinden at have indhentet forbrugers tilladelse kan levere forbrugeren en vare eller tjenesteydelse af samme kvalitet og til samme pris, hvis der er fastsat mulighed herfor forud for aftalens indgåelse, ved aftalens indgåelse eller ved underretningen om, at levering ikke kan ske. Udgifter til tilbagelevering i forbindelse med anvendelse af fortrydelsesretten afholdes i et sådant tilfælde af leverandøren, og forbrugeren skal underrettes herom. I sådanne tilfælde kan levering af en vare eller tjenesteydelse ikke sidestilles med levering uden forudgående anmodning som omhandlet i artikel 9.

Artikel 10, stk. 2

2. Medlemsstaterne sørger for, at andre end de i stk. 1 nævnte fjernkommunikationsteknikker kun kan anvendes, hvis forbrugeren ikke klart modsætter sig det.

Artikel 11, stk. 2

2. De i stk. 1 nævnte midler kan omfatte bestemmelser, i henhold til hvilke offentlige organer eller deres repræsentanter eller forbrugerorganisationer, der ifølge national lov har en legitim interesse i at beskytte forbrugerne, eller faglige organisationer, der har en legitim interesse i at handle, efter national ret kan indbringe en sag for domstolene eller for de kompetente administrative myndigheder med henblik på overholdelse af bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 11, stk. 3, litra a)

3.a) Medlemsstaterne kan fastsætte, at leverandøren kan pålægges bevisbyrden for, at en forbruger har modtaget forudgående oplysninger eller skriftlig bekræftelse, eller at fristerne er blevet overholdt, eller at forbrugeren har givet sit samtykke.

Artikel 11, stk. 2

2. De i stk. 1 nævnte midler omfatter bestemmelser, i henhold til hvilke offentlige organer eller deres repræsentanter eller forbrugerorganisationer, der ifølge national lov har en legitim interesse i at beskytte forbrugerne, eller faglige organisationer, der har en legitim interesse i at **handle**, efter national ret kan indbringe **en** sag for domstolene eller for de **kompetente** administrative myndigheder med henblik på overholdelse af bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 11, stk. 3, litra a)

3.a) Medlemsstaterne fastsætter, at leverandøren kan pålægges bevisbyrden for, at en forbruger har modtaget forudgående oplysninger eller skriftlig bekræftelse, eller at fristerne er blevet overholdt, eller at forbrugeren har givet sit samtykke.

Artikel 13

1. Dette direktiv finder anvendelse, medmindre der foreligger fællesskabsforskrifter med særlige bestemmelser om visse typer af aftaler om fjernsalg som helhed.

2. Når specifikke fællesskabsforskrifter vedrørende varer og tjenesteydelser indeholder bestemmelser om aspekter i forbindelse med:

- forudgående oplysninger,
- skriftlig bekræftelse af disse oplysninger,
- fortrydelsesret,
- leverancer uden forudgående anmodning,
- søgsmål og klage,
- begrænsninger i anvendelsen af fjernkommunikationsteknik,
- betaling med kort,
- aftalens opfyldelse,

er det udelukkende disse bestemmelser, der finder anvendelse på aftalerne om fjernsalg for så vidt angår disse aspekter.

Artikel 15, stk. 1

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest tre år efter dets ikrafttrædelse. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 13

1. Bestemmelserne i dette direktiv hindrer på ingen måde anvendelsen af bestemmelser, der er specifikke for visse teknikker eller for visse varer eller tjenesteydelser, som henhører under andre fællesskabsbestemmelser.

2. Når specifikke fællesskabsforskrifter indeholder bestemmelser, der kun omhandler visse aspekter af markedsføringen af varer og tjenesteydelser, finder disse bestemmelser anvendelse på disse særlige aspekter af markedsføringen.

Artikel 15, stk. 1

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest to år efter dets ikrafttrædelse. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 15, stk. 4

4. Senest seks år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv tillige med et eventuelt forslag til revision deraf.

Artikel 15, stk. 4

4. Senest fem år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv tillige med et eventuelt forslag til revision deraf.

Artikel 15a) (ny)

Orientering af forbrugerne

Medlemsstaterne påser, at

- forbrugerne bliver orienteret om dette direktivs bestemmelser;
- erhvervsorganisationerne orienterer forbrugerne om tilstedeværelsen og indholdet af de pågældende organisationers kutymeregler.

Artikel 15b) (ny)

Klageordning

Medlemsstaterne tilskynder brancheforeninger og erhvervsorganisationer til at udarbejde klageordninger på grundlag af selvregulering.

ISSN 0254-1459

KOM(96) 36 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

10

Katalognummer : CB-CO-96-041-DA-C

ISBN 92-77-99966-7

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg